

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom **O.**, zastúpeného **JUDr. J.**, advokátom, so sídlom **P.**, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky, Krajský dopravný inšpektorát v Žiline**, so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-11/KDI-SK-2006 zo dňa 9. marca 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. januára 2008 č. k. 20S/5/2006-62 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. januára 2008 č. k. 20S/5/2006-62 **potvrzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-11/KDI-SK-2006 zo dňa 9. marca 2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky, Okresného dopravného inšpektorátu Čadca č. p.: ORP-1261/ODI-2005 zo dňa 10. januára 2006 o odobratí vodičského oprávnenia v zmysle ustanovenia § 73 ods. 5 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 315/1996 Z. z.“) a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu a konania, ktoré predchádzali vydaniu dotknutých správnych rozhodnutí,

sú v súlade so zákonom. Nosným dôvodom žaloby bola námietka, že na strane žalobcu existoval závažný dôvod (finančná insolventnosť), pre ktorý sa nezúčastnil, resp. nemohol zúčastniť doškološovacieho kurzu, pričom účasť na doškološovacom kurze tvorila podmienku v zmysle úpravy § 73 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z. pre neodobratie vodičského oprávnenia na skúšobnú lehotu. Po oboznámení sa so súvisiacim konaním Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S 266/2005 prvostupňový súd zistil, že otázka existencie závažného dôvodu neúčasti žalobcu na doškološovacom kurze bola riešená v rámci samostatného správneho konania Okresného riaditeľstva Policajného zboru SR Okresného dopravného inšpektorátu Čadca, ktorý rozhodol dňa 28. júla 2005 rozhodnutím pod č. ORP-1261/ODI-2005 o povinnosti žalobcu zúčastniť sa doškološovacieho kurzu vo výcvikovom zariadení. Krajský súd uviedol, že žalovaný v rámci druhostupňového rozhodnutia v samostatnom, inom než preskúmanom správnom konaní, sa zaoberal i námietkou žalobcu, že realizácia rozhodnutia, teda jeho účasť na doškološovacom kurze je nemožná, keďže je nemajetný, bez vlastného príjmu a doškološovací kurz nemá z čoho zaplatiť. Krajský súd poukázal na to, že ak bola právoplatne vyriešená otázka existencie povinnosti žalobcu zúčastniť sa doškološovacieho kurzu, potom bolo potrebné z tohto právoplatného záveru tak správnych orgánov ako i krajského súdu konajúceho na základe správnej žaloby vychádzať a táto tvorila základ pre ďalšie rozhodnutie správnych orgánov namietaných v danom konaní o správnej žalobe. Neúčasť žalobcu na doškološovacom kurze mohla byť v danom konaní riešená len v rovine následku tejto neúčasti žalobcu, teda nespĺnenia tej právoplatne uloženej povinnosti, ktorá bola vyriešená definitívnym spôsobom v inom samostatnom konaní. Len v rámci uloženia povinnosti zúčastniť sa doškološovacieho kurzu bolo možné riešiť otázku možnosti žalobcu zúčastniť sa tohto doškološovacieho kurzu v rovine jeho finančných možností. V danom konaní už opakované riešenie tejto námietky nebolo možné, keďže tomu bránila prekážka právoplatného rozhodnutia o povinnosti žalobcu doškološovacieho kurzu sa zúčastniť. Podľa krajského súdu v predmetnej veci nebolo sporu o tom, že ak sa žalobca doškološovacieho kurzu nezúčastnil, nespĺnil zákonom stanovenú podmienku, preto žalovaný ako i prvostupňový správny orgán postupovali v súlade s uvedenou zákonnou úpravou, pokiaľ rozhodli o odobratí vodičského oprávnenia žalobcovi udeleného na skúšobnú dobu. Ďalej krajský súd potvrdil, že zo strany žalovaného bolo postupované v súlade s úpravou v § 47 ods. 6 za aplikácie § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), keďže došlo k vykonaniu opravy prvostupňového rozhodnutia v uvedení správneho ustanovenia § 73 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z. vo vzťahu k výroku tohto prvostupňového správneho rozhodnutia, o ktorej oprave v listine zo dňa 17. februára 2006 č. p.: KRP-11/KDI-SK-2006 bol žalobca osobitne upovedomený. Krajský súd konštatoval, že v danej veci išlo o formálnu zrejmu nesprávnosť v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, ktorá sama o sebe nezákonnosť rozhodnutia o odobratí vodičského oprávnenia žalobcovi na skúšobnú dobu nespôsobila, keďže z ostatného obsahu rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a najmä napadnutého rozhodnutia žalovaného, bolo zrejmé, že v danom prípade išlo o odobratie vodičského oprávnenia v skúšobnej lehote. Súdom ustanovenému právnenému zástupcovi žalobcu súd odmenu a hotové výdavky nepriznal s poukazom na ustanovenie § 140 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 151 ods. 1, 2 a § 246c OSP, keďže ustanovený advokát žalobcu v zákonnej lehote do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trov právneho zastúpenia nevyčíslil, nastúpil následok nepriznania trov právneho zastúpenia. Žalovanému s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 151 ods. 1 a § 246c prvá veta OSP nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, pričom namietal nesprávne skutkové zistenia krajského súdu a nesprávne právne posúdenie danej veci. Žalobca uviedol, že prvostupňový súd neriešil závažný dôvod

nepredloženia príslušného potvrdenia. Žalobca žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Proti rozsudku podal následne odvolanie i právny zástupca žalobcu v zákonnej lehote namietajúc nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu pre nedostatočne zistený skutkový stav veci z dôvodu nevykonania potrebného dokazovania (nepreskúmanie finančnej situácie žalobcu) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal postup druhostupňového správneho orgánu, ktorý opravil chybu v písaní prvostupňového orgánu v jeho rozhodnutí, pričom namietal, že chybu mohol opraviť len orgán, ktorý rozhodnutie vydal. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že chybné označenie zistil druhostupňový správny orgán v rámci odvolacieho konania, ktorý sa tiež spravuje Správnym poriadkom a preto nie je v zákone vylúčené, aby opravu mohol vykonať aj on. Vykonanie opravy je časovo neobmedzené a možno ju realizovať aj po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia. Na základe uvedeného považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a žiadal v plnom rozsahu potvrdiť rozsudok krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo, na odvolacom pojednávaní (§ 250ja ods. 2 veta druhá OSP) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch sa priestupku dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (zák. č. 315/1996 Z. z.).

Podľa ustanovenia § 73 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z., ak držiteľ vodičského oprávnenia počas skúšobnej lehoty spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla alebo dva priestupky porušením povinnosti ustanovenej týmto zákonom vodičovi, okresný dopravný inšpektorát rozhodne o jeho účasti na doškoloňovacom kurze vo výcvikovom zariadení.

Podľa ustanovenia § 73 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z., ak držiteľ vodičského oprávnenia na skúšobnú lehotu bez závažného dôvodu nepredložil potvrdenie o účasti na doškoloňovacom kurze, nezúčastnil sa na doškoloňovacom kurze alebo na skúškach alebo skúšky ani po ich zopakovaní nezložil, okresný dopravný inšpektorát rozhodne o odobratií vodičského oprávnenia.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu Čadca č. p.: ORP-1261/ODI-2005 zo dňa 28. júla 2005, právoplatným dňa 13. októbra 2005, bola žalobcovi uložená povinnosť zúčastniť sa doškoloňovacieho kurzu vo výcvikovom zariadení, nakoľko počas skúšobnej lehoty sa dopustil dvoch dopravných priestupkov v súvislosti s vedením motorového vozidla porušením zákona č. 315/1996 Z. z., čím splnil podmienky na zúčastnenie sa doškoloňovacieho kurzu v zmysle ustanovenia § 73 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z.. Podľa ustanovenia § 73 ods. 3 zák. č. 315/1996 Z. z. na vykonanie doškoloňovacieho kurzu mu bol stanovený termín do 28. októbra 2005 a v lehote do 4. novembra 2005 mal predložiť písomné potvrdenie o účasti na doškoloňovacom kurze. Žalobca v zmysle ustanovenia § 73 ods. 4 zák. č. 315/1996 Z. z. bez vážneho dôvodu v určenom termíne nepredložil písomné potvrdenie o účasti na doškoloňovacom kurze, pričom ani nepreukázal

závažný dôvod, ktorý by mu bránil v splnení v rozhodnutí uloženej povinnosti, preto Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Okresný dopravný inšpektorát Čadca rozhodnutím zo dňa 10. januára 2006 č. p.: ORP-1261/ODI-2005 odobral žalobcovi vodičské oprávnenie v skúšobnej lehote na vedenie motorových vozidiel skupín „B, B1, AM“. Listom zo dňa 17. februára 2006 Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Krajský dopravný inšpektorát v Žiline ako druhostupňový správny orgán opravil v uvedenom rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu chybu v písaní v zmysle ustanovenia § 47 ods. 6 Správneho poriadku, keď prvostupňový správny orgán v rozhodnutí uviedol namiesto správneho označenia ustanovenia § 73 ods. 5 ustanovenia § 73 ods. 1, pričom z výroku aj z odôvodnenia rozhodnutia bolo zrejmé, že správny orgán rozhodol o odobratí vodičského oprávnenia v skúšobnej lehote. Proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu zo dňa 9. marca 2006 č. p.: KRP-11/KDI-SK-2006, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o odobratí vodičského oprávnenia na skúšobnú lehotu potvrdil, podal žalobca dňa 22. marca 2006 osobne na Krajskom súde v Žiline žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného a žiadal druhostupňové správne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že sa správne orgány ako aj krajský súd dostatočne zaoberali a následne vysporiadali so všetkými relevantnými skutočnosťami uvedenými v administratívnom aj súdnom spise a správne právne posúdili uvedený skutkový stav, a to že žalobca v zmysle ustanovenia § 73 ods. 5 zák. č. 315/1996 Z. z. ako držiteľ vodičského oprávnenia na skúšobnú lehotu bez závažného dôvodu nepredložil potvrdenie o účasti na doškoloňovacom kurze a ani sa nezúčastnil na doškoloňovacom kurze v stanovenej lehote. Žalovanému boli vyššie uvedené povinnosti uložené ako sankcia za spáchanie dvoch priestupkov v skúšobnej lehote v zmysle § 73 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z., ktorými porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v dôsledku čoho sa stáva námietka žalobcu o insolventnosti právne irelevantnou. Odvolací súd k námietke žalobcu o nepríslušnosti druhostupňového správneho orgánu na opravu prvostupňového správneho orgánu uvádza, že ustanovenie § 47 ods. 6 Správneho poriadku hovorí o príslušnosti správneho orgánu na opravu chýb v písaní, v počtoch a iných zrejmých nesprávnych v písomnom vyhotovení rozhodnutia, pričom neurčuje, ktorý stupeň správneho orgánu je príslušný na uvedenú opravu, preto oprava prvostupňového správneho rozhodnutia druhostupňovým správnym orgánom nie je v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci žalovaným i krajským súdom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil. Prítom sa stotožnil s právnym posúdením veci a dôvodmi krajského súdu, súc viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko neúspešný žalobca právo na náhradu trov odvolacieho konania nemá a žalovanému

v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a ani si ich neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 26. novembra 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth